

เทศน์อบรมฆราวาส ณ ลานค้าขอนแก่นจตุจักร

เมื่อวันที่ ๒๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ช่วยชาติในวาระสุดท้าย

วันนี้หลวงตามารู้สึกมีความยินดีกับพี่น้องชาวจังหวัดขอนแก่น และจังหวัดใกล้เคียง ในงานนี้มีรองท่านผู้ว่าราชการจังหวัดมาเป็นประธาน เป็นร่วมพิธีร่วมไตร่ถามแก่คณะศรัทธาทั้งหลาย คือพี่น้องชาวขอนแก่นเรา ได้ริเริ่มตั้งลานค้าจตุจักรขึ้นมา นี่เป็นนิมิตมงคลด้วยการเสียสละเพราะความรักชาติไทยของเรา ต่างท่านต่างเสียสละพร้อมเพรียงกัน ทั้งใกล้ทั้งไกล จังหวัดใกล้เคียงก็มีจำนวนมากที่มาร่วมกันกับชาวพี่น้องจังหวัดขอนแก่นเรา เพื่อการอุ้มชูหรือช่วยชาติบ้านเมืองของเรา ซึ่งเวลานี้กำลังอยู่ในภาวะอันอึดอัดขัดสนจนใจ ทั้งทางด้านสมบัติวัตถุเครื่องอาศัยต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย และอึดอัดขัดสนทางด้านศีลธรรม

ที่ฟังทางใจนี้เป็นสำคัญมาก ซึ่งเวลานี้พี่น้องชาวพุทธเรากำลังขาดแคลนมากในเรื่องธรรมภายในใจ ด้วยเหตุนี้หลวงตาที่ได้มาประกาศตนเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลาย จึงได้มีความตระหนักในทางด้านศีลธรรมเป็นอย่างมาก เป็นอันดับหนึ่งของวัดทั้งหลายที่จะนำเข้ามาช่วยชาติบ้านเมืองของเรา เพราะหลักใหญ่อยู่ที่ใจ ถ้าใจไม่ดีเสียอย่างเดียว เงินจะล้นประเทศไทย ทองคำจะล้นประเทศไทย สมบัติทุกอย่างจะล้นประเทศไทยก็หายไปอย่างรวดเร็ว ประหนึ่งว่ามีปีกบินไปได้อย่างไม่สงสัย ถ้าใจไม่ดีเสียอย่างเดียวเท่านั้น

เพราะฉะนั้นใจจึงเป็นของสำคัญมาก ที่จะคุ้มครองรักษาสมบัติทั้งหลายเหล่านี้ไว้ได้ และการสนับสนุนด้วยวัตถุต่าง ๆ ขึ้นมาด้วยน้ำใจของชาวไทยเราซึ่งเป็นชาวพุทธที่รักชาติ พร้อมกันเสียสละทุกสิ่งทุกอย่าง และการปรับเนื้อปรับตัวให้เข้าสู่แนวทางอันถูกต้องดีงามของธรรม หลวงตาจึงได้เน้นหนักทางด้านอรรถธรรมเป็นส่วนมากยิ่งกว่าอย่างอื่น เพราะหลักธรรมกับหลักใจกับหลักการเชิดชูชาติบ้านเมืองนั้นแยกกันไม่ออก หากเรามีหลักใจ ต่างท่านต่างมีหลักใจ ปรับตัวเข้าสู่แนวทางอันถูกต้องดีงามของศาสนธรรมแล้ว บ้านเมืองของเราจะนับวันเจริญรุ่งเรือง

เพราะเรามีภูมิระเบียบมีข้อบังคับ กีดกันการรั่วไหลแตกซิม ความชั่วช้าลามกต่าง ๆ ซึ่งเป็นพิษเป็นไฟจะมาเผาไหม้บ้านเมืองของเรา ด้วยศาสนธรรมคือน้ำธรรมที่สะอาด ชะล้างสิ่งสกปรกทั้งหลายเหล่านี้ ด้วยการปรับเนื้อปรับตัวแก้ไขตัดแปลง ให้สิ่งสกปรกเหล่านี้ห่างไกลไปจากจิตใจและความประพฤติหน้าที่การงานของเรา

เหตุที่จะได้มานำพี่น้องทั้งหลายในคราวนี้ ซึ่งเป็นการประกาศตนออกมาเลยว่า หลวงตาเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลายนี้ ก็เพราะวิกฤตการณ์ถึงชาติบ้านเมืองของเรา ซึ่งมี

จำนวนพลเมืองตั้ง ๖๒ ล้านคน ชีวิตจิตใจความเป็นอยู่เกี่ยวโยงกันทั้งชาติ หากว่าเอนเอียงก็ต้องเอนเอียงกันไปหมดทั้งชาติ ถ้าล้มเหลวหรือล่มจมลงไป ก็เรียกว่าชาติไทยของเราต้องล่มจมกันหมดทั้งชาติ แม้ที่สุดสัตว์เดรัจฉานที่เราเลี้ยงไว้ในบ้านในเรือน วัวควาย เป็ด ไก่ หมู หมา อะไรที่เราเลี้ยงไว้ว่าเป็นสัตว์เลี้ยงของเรา ก็จะพลอยล่มจมลงในทะเลหลวงไปกับเจ้าของ ไม่มีสัตว์ตัวใดเหลืออยู่ในประเทศไทยพอที่จะครองอิสระอยู่ได้เลย เมื่อชาติไทยทั้งชาติได้ล้มเหลวไปด้วยอำนาจแห่งความล่มจมบีบบังคับ ซึ่งเนื่องมาจากความประพฤติของเรา ฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม อันเป็นการทำลายชาติไปในตัว

ด้วยเหตุนี้จึงต้องนำธรรมเข้ามาเป็นเครื่องจุดลาก เป็นเครื่องชะล้างสิ่งสกปรก ซึ่งกำลังทำลายบ้านเมืองของเราอยู่เวลานี้ ให้ห่างเหินหรือจิตจางออกไป หลวงตาจึงได้อุตสาห์พยายามออกมาเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลาย ในขั้นเริ่มแรกหลวงตาเองไม่เคยคิดว่าจะได้มาบำเพ็ญประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองของเราอย่างนี้เลย มีความมุ่งหวังอย่างแรงกล้าที่จะปฏิบัติตนให้ถึงความพ้นทุกข์โดยถ่ายเดียวเท่านั้น คำว่าความพ้นทุกข์นั้นถือพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ พระอรหันต์ทุก ๆ พระองค์บรรดาที่เป็นสาวกของพระพุทธเจ้า ท่านหลุดพ้นจากกองทุกข์คือความเกิดแก่เจ็บตาย ความหมุนเวียนของสัตว์ทั้งหลายที่เป็นกันมาตั้งกัปตั้งกัลป์ ท่านหลุดพ้นไปโดยสิ้นเชิงแล้ว เราก็มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าเพื่อความหลุดพ้นเช่นนั้นเหมือนกัน จึงได้อุตสาห์พยายามบำเพ็ญเต็มความสามารถ

นับตั้งแต่การศึกษาเล่าเรียนจบตามความอธิษฐานไว้แล้วก็ออกปฏิบัติ เรียกว่าขึ้นเวทีพีดกับกิเลส คำว่ากิเลสพี่น้องชาวพุทธเราอาจจะทราบไม่ได้ คือสิ่งที่มัวหมองมืดตื้อ ผลักดันจิตใจของเราให้ติดให้ตันอยู่ตลอดเวลานี้แล ท่านเรียกว่ากิเลส แยกเป็นตัว ๆ ออกมาก็คือว่า ความโลภ ความทะเยอทะยาน ความหิวโหย ความได้ไม่อึดพอ ได้เท่าไรยังหิวยังโหยยังติดยั้งตัน ยิ่งสร้างความทุกข์ให้แก่ตัวเองไม่มีสิ้นสุด จนกระทั่งสร้างความทุกข์เป็นพินเป็นไฟ กระจายไปทั่วดินแดนแห่งประเทศไทยของเรา นี่ท่านเรียกว่ากิเลส

คือ ความโลภเป็นพินเป็นไฟอันใหญ่หลวงในจิตใจของคนของสัตว์แต่ละราย ๆ เฉพาะอย่างยิ่งคือของคน ย่นเข้ามาก็คือของชาวพุทธเราที่ลืมนื้อลืมตัว ปล่อยตัวไปตามกิเลสคือความโลภอันเป็นพินเป็นไฟนี้ กลับมาเผาไหม้ตนเอง นี่เรียกว่ากิเลส เป็นประเภทหนึ่ง แยกตัวออกมาเป็นชื่อคือว่า ความโลภนี้เป็นภัย เป็นกิเลส เป็นพินเป็นไฟเผาไหม้ภายในจิตใจ ผลักดันจิตใจออกไปด้วยความหิวโหยโรยแรง ได้เท่าไรไม่มีความอึดพอได้จนกระทั่งถึงวันตาย แม้ที่สุดสมบัติหากว่าจะได้มาตามกิเลสพาเสาะแสวงหา นั้น ได้มากองเท่าภูเขาก็ไม่พอกับความอยากที่กิเลสมีความปรารถนาลามก ได้ไม่หยุด

ไม่ถอย มีความหิวโหยโรยแรงตลอดไป ได้เท่าไรไม่พอ นี้เรียกว่ากิเลสเป็นตัวพินตัวไฟประเภทหนึ่ง

อันดับที่สองได้แก่ ราคะตัณหา เราจะพูดเฉพาะเนื้อแท้ของภัยแห่งโลกที่ไม่รู้เนื้อรู้ตัว ได้ถูกมันชักมันจูงไปจนถึงกับครอบครวัหยาเรือนบ้านเมืองจะล่มจมไป เพราะกิเลสสองสามประเภทนี้ ราคะตัณหา คำว่าราคะตัณหาได้แก่ความกำหนัดยินดีในหญิงในชายทั่วประเทศเขตแดน ตลอดถึงสัตว์ก็มีธรรมชาตินี้ติดหัวใจอยู่ตลอดมา นี้ท่านเรียกว่ากิเลส ความโกรธ ความแค้น เมื่อทั้งสองอย่างนี้ไม่สมหวังแล้วต้องสร้างพินสร้างไฟขึ้นมาเผาตัวเองไม่มีหยุดยั้ง เผาสด ๆ ร้อน ๆ ทั้ง ๆ ที่ไม่ตายมันก็เผาอยู่ภายในใจ นี้เรียกว่าความโกรธ ความแค้น เป็นกิเลสประเภทหนึ่ง ทั้งสามประเภทนี้ท่านเรียกว่ากิเลส เป็นภัยต่อสัตว์โลก

ที่นี้ก็ย้อนเข้ามาหาเราเองผู้บำเพ็ญเพื่อจะชำระล้าง หรือกำจัดความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา นี้ออกจากใจให้สิ้นซากลงไป เหลือแต่น้ำอมตธรรม คือน้ำที่เลิศเลอมีความสุขเป็นบรมสุขภายในใจเท่านั้น จึงต้องได้ออกเสาะแสวงหาธรรมตั้งแต่วันหยุดจากการศึกษาเล่าเรียนแล้วเป็นต้นไป มีหลวงปู่มั่นเป็นปรมาจารย์ เป็นอาจารย์ชั้นเอกทางสมถวิปัสสนาจนกระทั่งถึงมรรคผลนิพพาน ท่านไม่มีบกบางในธรรมะวรรคใดตอนใดขั้นใดภูมิใด

เมื่อได้รับการศึกษาจากท่านแล้ว เราก็ตัดสินใจด้วยความเชื่อมั่นในมรรคผลนิพพานว่ามีอยู่อย่างสมบูรณ์สุด ๆ ร้อน ๆ เช่นเดียวกันกับกิเลส คือ ความโลภ ราคะตัณหา ความโกรธ ความหลง มีอยู่ภายในใจสุด ๆ ร้อน ๆ และหมุนจิตใจ เผาจิตใจของสัตว์โลกตลอดมาก็กับที่กัลป์ และยังคงเผาสัตว์โลกตลอดไปเมื่อยังไม่รู้เนื้อรู้ตัว นี้เรียกว่าเป็นธรรมชาติที่สด ๆ ร้อน ๆ อันหนึ่งในฝ่ายต่ำ คือฝ่ายที่เป็นข้าศึก

ส่วนที่เป็นมหายมกคลอย่างยิ่งได้แก่ มรรคผลนิพพาน ออกจากสวากขาตธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงตรัสไว้แล้วโดยชอบ ตรัสไว้เพื่อมรรคเพื่อผล เพื่อสวรรค์เพื่อนิพพาน ล้วน ๆ เป็นธรรมสุด ๆ ร้อน ๆ เช่นเดียวกับกิเลสที่มีอยู่ในหัวใจของเราสุด ๆ ร้อน ๆ เมื่อตัดสินใจลงด้วยความเชื่อแน่วามรรคผลนิพพานมีอยู่สุด ๆ ร้อน ๆ ดังที่หลวงปู่มั่นชี้แจงให้ฟังอย่างถึงเหตุถึงผลถึงใจแล้ว จึงได้ก้าวขึ้นสู่เวทีตั้งแต่บัดนั้นมา

ความทุกข์ความทรมาน วันนี้หลวงตาขอเปิดอกให้พี่น้องทั้งหลายทราบ มีท่านรองผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นประธานในจังหวัดขอนแก่นและแถวใกล้เคียงของเรา ได้ยินได้ฟังการเปิดอกของหลวงตาต่อมรรคผลนิพพานที่ได้บำเพ็ญมาสด ๆ ร้อน ๆ ทั้งฝ่ายเหตุ คือการบำเพ็ญเจ้าของบำเพ็ญเอง สด ๆ ร้อน ๆ ทั้งฝ่ายผล เจ้าของเป็นผู้ได้เจอได้พบได้เห็น ได้ครองในธรรมประเภทนี้แล้วอย่างสมบูรณ์ ก่อนที่จะรู้ธรรมเหล่านี้

เราได้อุตสาหะพยายามตะเกียกตะกาย ชีวิตนี้มอบไว้กับมรรคผลนิพพานอย่างเดียวเท่านั้น อย่างอื่นเราไม่เอา เราจะต้องให้ถึงมรรคผลนิพพานในชาตินี้

ถ้าเป็นเรื่องของบุคคลก็เราต้องการเป็นพระอรหันต์บุคคลในวงพระพุทธศาสนาในชาตินี้ จะไม่ขอเกิดขอตายขอแบกกongทุกข์ต่อไปอีกแล้ว เพราะเหนื่อยหน่ายในการแบกกongทุกข์ด้วยความเกิดแก่เจ็บตายตลอดมา ก็กับที่กัลป์นับไม่ถ้วน ชาตินี้จะขอเป็นชาติสลัดปิดทั้งกongทุกข์ทั้งหลายเหล่านี้ ออก ด้วยการกำจัดเชื้อแห่งทุกข์ของมัน คือกิเลสทั้งหลายออกจากใจ จะครองใจที่บริสุทธิ์หลุดพ้นจากความทุกข์ทั้งหลายเหล่านี้โดยสิ้นเชิง จึงได้อุตสาหะพยายามบำเพ็ญเต็มสติกำลังความสามารถ

การทุกข์ในชีวิตของหลวงตา ทุกข์แสนสาหัส ก็คือทุกข์ระหว่างกิเลสกับธรรมพุดกันบนหัวใจที่เรียกว่าเวทีย เวทีย ๆ ของกิเลสกับธรรมพุดกันคือหัวใจเราเอง ระหว่างกิเลสกับธรรมพุดกันนั้นไม่ได้มองเมฆมองหมอกมองอะไรทั้งนั้น หูมีตามีไม่เอาไปใช้ในสิ่งอื่นนอกจากนำมาใช้เพื่อต่อกรกับกิเลสอย่างเดียวเท่านั้น แสนสาหัสในความทุกข์แห่งธาตุขันธ์ของเราและชีวิตของเราคราวนี้ เพราะเป็นคราวความหมายมั่นปั้นมือเต็ม สดเต็มส่วนว่าจะไม่ขอมาเกิดอีกแล้ว ด้วยเหตุนี้ความพากเพียรทุกด้านจึงหมุนตัวลงไปเพื่อความสิ้นทุกข์จากกิเลสทั้งหลายโดยถ่ายเดียวเท่านั้น จึงต้องได้พยายามเต็มเม็ดเต็มหน่วย

การอยู่การกินการหลับการนอน เหมือนสัตว์ตัวหนึ่งที่ขาดแคลนกันดารตลอดเวลาในปัจจุบันเครื่องอาศัยทั้งหลายเหล่านี้ เราเป็นอย่างนั้นตลอดมา การกินจะกินเมื่อไรก็แล้วแต่ ขอให้ความเพียรชำระจิตใจ กิเลสได้เหือดแห้งไปจากจิตใจเป็นที่พอใจแล้ว สำหรับการอยู่การกินการหลับการนอนการใช้การสอย ไม่ถือเป็นอุปสรรคว่าเป็นความทุกข์ลำบากแต่อย่างใด ยิ่งกว่าความทุกข์ที่การต่อสู้กับกิเลสเพื่อเอาชัยชนะอย่างเดียวเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ความพากเพียรจึงต้องหนัก เน้นหนักลงตลอด

ถ้าหากว่าเป็นนักมวยก็ไม่มีกรรมการแยก และไม่มีการให้น้ำ ใครอยู่ใครดีระหว่างกิเลสกับธรรมบนเวทียคือจิตใจนี้ กิเลสดีเด่นมีกำลังมากกว่าให้กิเลสครองใจดวงนี้ และครองวัฏทุกข์บนหัวใจเราต่อไป ถ้าเราดีกว่ากิเลส กิเลสต้องพังอย่างเดียวเท่านั้นที่จะให้ยกมือยอมแพ้ไม่มี ต้องตายเท่านั้น ด้วยความเด็ดเดี่ยว และขอสรุปความลงมาในการบำเพ็ญของตน ที่ได้รับความทุกข์ยากแสนสาหัส หลังจากได้รับการอบรมจากหลวงปู่เป็นที่เป็นที่พอใจใจอย่างเต็มที่แล้ว ก็ทุ่มเทกำลังความสามารถลงตามลำดับลำดับ ไม่มีลดหย่อนอ่อนข้อในความพากเพียร มุ่งอรหันต์บุคคลเข้าครองหัวใจอย่างเดียวเท่านั้น

ความทุกข์ความทรมานในเวลาที่ต้องอยู่กับกิเลสนั้นเป็นเวลา ๙ ปีเต็ม ตั้งแต่พรรษา ๗ นี้เรียกว่าสอบเปรียญได้แล้วตามคำอธิษฐานว่า สอบเปรียญจบลงได้แล้วจะเข้าบำเพ็ญกรรมฐาน สังหารกิเลสให้ขาดสะบั้นจากจิตใจโดยสิ้นเชิง ตั้งแต่บัดนั้นพรรษา ๗ แล้วจึงได้ก้าวขึ้นสู่เวที ได้รับอบรมคำสอนจากหลวงปู่มั่นเป็นที่พอใจแล้ว ก็ขึ้นเวทีไม่ยอมลงเป็นเวลา ๙ ปี จนกระทั่งถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ เวลา ๕ ทุ่มพอดี เป็นเวลาที่ตัดสินใจลงได้ด้วยกิเลสถูกสังหารอย่างสิ้นเชิง ไม่มีซากเหลืออยู่ภายในใจเลย ชะรอย่างเด็ดขาดอย่างเอกอย่างเลิศเลอ

ในชีวิตของเราเองเกิดมาตั้งแต่โคตรแข้งของหลวงตาบัวก็ไม่เคยปรากฏ ไม่เคยคิดเคยนึกว่า จะรู้ได้เห็นได้ครองธรรมประเภทเลิศเลออัศจรรย์นี้ แต่แล้วก็ได้ประจักษ์ขึ้นในคืนวันนั้นอย่างอัศจรรย์ล้นโลกล้นสงสาร ตั้งแต่บัดนั้นมากเลสตัวไหนเท่าเม็ดหินเม็ดทรายไม่ปรากฏภายในใจเลย เรียกว่าครองบรมสุขตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมาจนกระทั่งบัดนี้ การแนะนำสั่งสอนโลกเราสั่งสอนตั้งแต่บัดนั้นมา แต่สั่งสอนด้วยความอ้อมเอิบ สั่งสอนด้วยบรมสุข ไม่ได้สั่งสอนโลกที่แบกกongทุกข์มาหาเรา ด้วยการที่เรา ก็แบกกongทุกข์ไปสั่งสอนโลก แต่เรานำบรมสุขจากหัวใจที่บริสุทธิ์ล้วน ๆ แล้วนี้สั่งสอนโลกที่กำลังแบกกongทุกข์ทั้งหลายอยู่ทั่วหน้ากันมาหาเรา

จนกระทั่งมาถึงวาระอันสำคัญที่เราจะได้ช่วยบ้านช่วยเมือง นับตั้งแต่วันก้าวลงเวทีมาแล้ว มาด้วยความสง่างาม มาด้วยความอัศจรรย์ล้นโลกล้นสงสาร เทวบุตรเทวดา อินทร์พรหมชั้นไหน ๆ กระทบกระเทือนสะเทือนถึงกันหมดในคืนวันที่ ๑๕ พฤษภาคม เวลา ๕ ทุ่มนั้น เทวบุตรเทวดามีกี่ชั้น สวรรค์ ๖ ชั้น แต่ละชั้น ๆ มีเทวบุตรเทวดามากขนาดไหน มนุษย์เราทั้งโลกนี้สู้เทวดาชั้นเดียวก็ไม่ได้ เช่น จาตุมา เทวดาในชั้นจาตุมา มีจำนวนมากกว่ามนุษย์ของเราทั่วโลกนี้ขนาดไหน แล้วยังเทวดา ๖ ชั้นตั้งแต่ชั้นจาตุมาขึ้นไปถึงปรนิมมิตวสวัตดี เป็นสวรรค์ ๖ ชั้น เต็มไปด้วยเทวดาทุกชั้น ๆ นี้มีจำนวนมากขนาดไหน จากนั้นก็พรหมโลกมี ๑๖ ชั้น พรหมโลกแต่ละชั้น ๆ นั้นคนทั่วโลกของเรานี้ ถ้าเทียบแล้ว คนทั่วโลกนี้เท่ากับกำปั้นเท่านั้นไม่ได้ใหญ่โตอะไรเลย เพียงชั้นพรหมโลกชั้นเดียวเท่านั้นก็มากเหลือล้นพันประมาณที่จะมาเทียบกับมนุษย์เราเท่ากำปั้นนี้แล้ว

ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เทวดาถึง ๖ ชั้น พรหมโลก ๑๖ ชั้น กระเทือนประสานกันทั่วโลกดินแดน สมกับที่พระพุทธเจ้าแสดงไว้ในธัมมจักกัปปวัตตนสูตรว่า ทสสทสุสิโลกธาตุ สกมปิ สมุปกมปิ สมุปเวธิ อปุปมาโณ จ โอพาโร โอภาโส โลเก ปาตุโรหิสิ หมิ่นโลกธาตุ อย่าว่าสามโลกธาตุนี่เลย หมิ่นแดนโลกธาตุสะเทือนสะท้านห้วนไหวทั่วกันหมดทั้งหมิ่นแดนโลกธาตุนั้น อานุภาพแห่งความสว่างไสวของธรรมในพระทัยของพระพุทธเจ้าที่เป็นธรรมธาตุล้วน ๆ แล้วนั้น เป็นความสว่างไสวครอบโลกธาตุ เกินกว่า

อานุภาพแสงสว่างของเทวดาตนใดจะเทียบเสมอเหมือนได้ นี่แปลออกตามศัพท์เป็นอย่างนั้น

จิตดวงนี้เมื่อได้กระเทือนเข้าถึงธรรมธาตุ เช่นเดียวกับพระพุทธเจ้าและพระอรหันต์ท่านเข้าสู่ธรรมธาตุแล้ว ก็เป็นธรรมชาติอันเดียวกัน จึงกระเทือนทั่วแดนโลกธาตุ สวรรค์ ๖ ชั้น พรหมโลก ๑๖ ชั้น พุตเพียงย่อ ๆ พวกเปรตผีจำนวนมากขนาดไหน รุกขเทวดา อากาศเทวดา มีจำนวนมากขนาดไหน กระเทือนถึงกันหมด นั่นเป็นวันที่ปรากฏชื่อลือนาม เป็นวันที่จิตนี้แสดงฤทธิ์เดชของตนเอง ที่พ้นแล้วจากการกดขี่บังคับของวิฆัณณ์คือกิเลส ได้แสดงฤทธิ์เดชเป็นธรรมธาตุขึ้นมาในหัวอกของเราผู้บำเพ็ญเองอย่างไม่สะทกสะท้าน อย่างอัศจรรย์ไม่เคยคาดเคยฝัน น้ำตาไหลพรากลงมาด้วยความอัศจรรย์ธรรมประเภทที่ได้ปรากฏขึ้นในปัจจุบันนี้ โดยไม่เคยคิดเคยอ่านว่าจะได้รู้ได้เห็น ได้ประสบพบเห็นธรรมอัศจรรย์ประเภทนี้

นี่ละพูดถั่วว่าเรื่องความดั่งนั้นนะ หลวงตานี้ดั่งมาแล้วตั้งแต่ปี ๒๔๙๓ แม้มนุษย์จะไม่ทราบก็ตาม แต่มนุษย์นี้เพียงกำมือหนึ่งเท่านั้น เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมก็ขึ้นกระเทือนถึงกันหมด ทราบเรื่องราว ประสับประสานระหว่างจิตดวงนี้กับเทวดาทั้งหลายอย่างกว้างขวางมากมาย มากยิ่งกว่ามนุษย์ซึ่งมีเท่ากำมือนี้เท่านั้น นี้เรียกว่าเราดั่งมาแล้วตั้งแต่โน้น พวกเทวบุตรเทวดาทั้งหลายทราบทั่วกัน มนุษย์ก็ค่อยมาทราบทีหลัง ๆ หลังจากที่ได้ระบายนธรรมทั้งหลายที่รับรู้ภายในจิตใจของตนเต็มสัดเต็มส่วนหาสงสัยไม่ได้แล้ว พอแล้วทุกอย่าง ในโลกธาตุนี้ไม่มีอันใดเสมอเหมือนธรรมธาตุนี้เลย ได้ครองเต็มหัวใจแล้ว

แล้วก็ได้ค่อยกระจายออกแก่บรรดาผู้ไปเกี่ยวข้อง เฉพาะอย่างยิ่งภิกษุคือพระกรรมฐาน ดิตสอยห้อยตาม ได้แนะนำสั่งสอนเรื่อยมา หลังจากนั้นก็มีประชาชนเข้าไปเกี่ยวข้อง แนะนำสั่งสอนสงเคราะห์สงหา ทั้งด้านวัตถุและด้านนามธรรมคือการแนะนำสั่งสอน ด้านวัตถุ ได้แก่เงินทองข้าวของที่ได้มามากน้อยเพียงใด เราบริจาคเพื่อโลกสงสารเรื่อยมา นับตั้งแต่วันมาตั้งวัดป่าบ้านตาดขึ้นมา วัตถุไทยทานได้มามากน้อยช่วยสงเคราะห์สงหาคนทุกข์คนจนทั่วประเทศไทย

ฟังแต่ว่าทั่วประเทศไทย เราช่วยทั้งนั้น คนทุกข์คนจนเป็นรายบุคคล ๆ มีความจนตรอกจนมุม ถูกเขมมัดถูกเขารัดคอหาทางออกไม่ได้ เราก็ช่วยคลี่คลายไถ่ถอนออกมาเป็นราย ๆ ไป อย่างนี้ก็มียากทั่วประเทศไทย เรียกว่าทุก ๆ ภาคเราช่วยมาอย่างนี้เสียบ ๆ ไม่ได้บอกให้ใครทราบ เพราะเป็นเรื่องของบุคคล เรายุติการเกียรติ รักษาศักดิ์ศรีของผู้รับสงเคราะห์จากเรา เราจึงไม่บอกให้ใครทราบ สงเคราะห์กันแล้วก็ผ่านไป ๆ

นอกจากเขาจะออกทางหนังสือพิมพ์ประกาศให้ทราบ เราติดตามไปดูสภาพที่ เขาออกหนังสือพิมพ์นั้นแล้ว เราก็ช่วยเหลือเต็มกำลังของเรา เมื่อเห็นควรช่วยเหลือ เต็มกำลังเราก็ช่วยเหลืออย่างนั้น หากเราจะออกพูดบ้างก็ได้ เพราะทางหนังสือพิมพ์ เขาออกไปก่อนแล้ว ส่วนเป็นเรื่องของบุคคลที่เราสงเคราะห์เรื่อยมานั้นเราไม่พูด สงเคราะห์แล้วเหมือนไม่ได้สงเคราะห์ ผ่านไป ๆ นี้ก็มีจำนวนมาก

จากนั้นก็สถานสงเคราะห์ โรงร่ำโรงเรียน ที่ราชการ ปลุกให้ไม่หยุดไม่ถอย เงิน มีเท่าไรทุ่มลงหมด ๆ จากนั้นก็ก้าวเข้าสู่โรงพยาบาล เวลานี้โรงพยาบาลได้ร้อยกว่าโรง แล้วที่หลวงตาเสียสละ เงินมีเท่าไรทุ่มลง ๆ ตลอดมา แล้วก็มาประสบพบเห็นชาติไทย ของเรา ซึ่งกำลังอยู่ในภาวะคับขันแห่งคนทั้งชาติ ซึ่งอาจจะล่มจมไปด้วยกันทั้งชาติก็ได้ เมื่อเรายังพอมีทางคิดทางอ่านช่วยเหลือกันได้บ้างอยู่แล้ว เราจะนอนใจเป็นใจดำน้ำซุ่น พระใจดำพระน้ำซุ่นไม่มีความเมตตาต่อโลกนี้เราเป็นไปไม่ได้

เพราะศาสนธรรมของพระพุทธเจ้าและพระพุทธเจ้าเอง ก็ทรงแสดงในพระคุณ ของท่านว่า มหาการุณิก โนาโถ หิตาย สพฺพปาณิน พระพุทธเจ้าทรงเป็นผู้มีมหา การุณาคุณอันยิ่งใหญ่ต่อสัตว์โลก และทำประโยชน์แก่สัตว์โลกหาประมาณไม่ได้เลย เมื่อเป็นเช่นนี้ธรรมเป็นธรรมอันเดียวกัน เข้าสู่จิตใจจิตใจนั้นจะต้องอ่อนโยนไปด้วย ความเมตตาสงสารสัตว์ แล้วเสียสละช่วยเหลือกันเต็มกำลัง เพราะอำนาจแห่งความ เมตตาอันเป็นฐานสำคัญ เราก็ได้บำเพ็ญนั้นตลอดมา

เงินทองข้าวของสำหรับวัดป่าบ้านตาดแล้วไม่มีอะไรตกค้าง ตั้งแต่เริ่มสร้างวัด ป่าบ้านตาดมา เราเสียสละตลอดมาจนกระทั่งบัดนี้ แล้วยังจะเสียสละตลอดไปอีกจน กระทั่งถึงวันหลวงตาบวชแล้วโน้นแหละถึงจะยุติลงได้ แม้ที่สุดที่กำลังช่วยชาติบ้าน เมืองอยู่เวลานี้ ก็ได้ประกาศก้องขึ้นมาแล้วว่า ในวาระสุดท้ายที่หลวงตาบวชตายลงไป แล้วนี้ หมดทางที่จะช่วยเหลือพี่น้องชาวไทยได้อีกแล้ว ก็ยังเหลืออยู่อีกช่องทางหนึ่ง คือ ท่านผู้มีศรัทธาบรรดาลูกศิษย์ลูกหา ตั้งแต่วงแคบถึงวงกว้างทั่วประเทศไทยของเรา นำ สมบัติเงินทองข้าวของมาบริจาคเพื่อการเผาศพหลวงตาบวช เงินทุกบาททุกสตางค์ที่ พี่น้องชาวไทยนำมาบริจาคเพื่อเผาศพหลวงตาบวชนี้ หลวงตาบวชจะตั้งกรรมการไว้ก่อน ตาย ให้เข้มงวดกวดขัน รักษาทรัพย์สมบัติทั้งหลายที่พี่น้องชาวไทยนำมาบริจาคเพื่อ เผาศพหลวงตาบวชนี้ เก็บเป็นก้อนขึ้นมาแล้วมอบเข้าสู่คลังหลวงทุกบาททุกสตางค์ ไม่ ให้รั่วไหลไปไหน

แม้ที่สุดจะนำเงินเหล่านี้ไปเผาศพหลวงตาบวช หลวงตาบวชไม่ยอมรับ พี่นเป็น ของคู่ควรกันกับศพหลวงตาบวช ไฟเป็นของคู่ควรกันกับศพหลวงตาบวช เอาพินกับไฟมา เผาศพหลวงตาบวชเป็นที่พอใจแล้วสำหรับหลวงตาบวช ส่วนเงินจำนวนมากน้อยนั้นเป็น

ที่พอใจของหลวงตาบ๊วที่จะยกเข้าสู่คลังหลวงทุกบาททุกสตางค์ นี่เป็นวาระสุดท้ายของหลวงตาซึ่งได้ประกาศก้องออกมาแล้ว ไม่เป็นอื่น เวลาตายจะต้องทำอย่างนั้น เวลามีชีวิตอยู่เวลานี้ก็ได้อุทิศสำหรับพยายามช่วยเหลือชาติบ้านเมืองของเรา ไปทุกหนทุกแห่งแทบจะพูดได้ว่าทั่วประเทศไทย ตะเกียกตะกายไป

การแนะนำสั่งสอนก็ตั้งพี่น้องทั้งหลายได้ยินได้ฟังอยู่เวลานี้แล ไปที่ไหนต้องเทศนาว่าการทุกแห่งทุกหน เกือบทั่วประเทศไทย นี่ไปด้วยความตะเกียกตะกาย สั่งขาร่างกายไม่อำนวยแล้วเวลานี้ แต่จิตใจมีความเมตตาสงสาร ไม่มีวัยไม่มีชรา มีความเต็มตื่นอยู่ด้วยเมตตาสงสารที่จะเสียสละเพื่อชาติไทยของเรา ไปอยู่ตลอดเวลา นี่เราจึงได้ตะเกียกตะกายมาช่วยเหลือพี่น้องทั้งหลาย

อันดับแรกก็คือสมบัติเงินทองข้าวของที่พี่น้องทั้งหลายนำมาบริจาคนี้ ขอให้เป็นที่ตายใจได้แล้วว่า เงินเหล่านี้จะไม่รั่วไหลแตกซิมไปไหนเลย หลวงตาเป็นผู้รับผิดชอบในทองคำ ดอลลาร์ เงินสดแต่ผู้เดียว คือเป็นผู้ถือบัญชีทั้งหมด เป็นผู้สั่งเก็บส่งจ่ายแต่ผู้เดียวเท่านั้น ก่อนที่จะสั่งเก็บส่งจ่ายประการใด เราจะต้องพิจารณาให้รอบคอบทุกแง่มุม เพื่อความปลอดภัยแห่งสมบัติเพื่อชาติของเรานี้ให้สมบูรณ์แบบ เพราะฉะนั้นเงินทองข้าวของที่พี่น้องทั้งหลายนำมาบริจาคนี้ จึงขอให้ตายใจได้เลย จะไม่มีที่รั่วไหลแตกซิมไปไหน พื้นฐานแห่งความบริสุทธิ์ของสมบัติเหล่านี้ ได้แก่ความเมตตาของหลวงตาเอง เราทำด้วยความเมตตา ไม่หวังสิ่งตอบแทนอะไรแม้เม็ดหินเม็ดทรายเราไม่มี มีแต่จะทุ่มลงไปเพื่อชาติบ้านเมืองของเรา

เมื่อได้มาเห็นพี่น้องชาวไทยของเรา เฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องชาวจังหวัดขอนแก่น และแถวใกล้เคียง มีท่านรองผู้ว่าราชการจังหวัด ตลอดพ่อค้าประชาชน และท่านผู้เป็นเจ้าของแห่งสถานที่ลานค้าจตุจักรนี้ เป็นผู้มีศรัทธาอันกว้างขวาง ชักชวนประชาชนพี่น้องชาวไทยทั้งหลายได้มารวมกำลัง แล้วนำมาบริจาคให้เห็นอย่างประจักษ์ตาเช่นนี้แล้ว หลวงตายังมีความภาคภูมิใจกับพี่น้องทั้งหลายเป็นอย่างมาก สมเจตนาว่าหลวงตานี้เป็นผู้ช่วยชาติด้วยความเมตตาอย่างแท้จริง นี่ละอันดับแรกคือสมบัติเงินทองที่พี่น้องทั้งหลายบริจาค ขอให้ตายใจได้เลย

ใครอยู่ที่ไหนก็กรุณาได้บริจาค เพราะธนาคารได้เปิดโล่งไว้แล้วเวลานี้ทั่วประเทศไทย ธนาคารกรุงเทพจำกัด สำนักงานใหญ่แห่งหนึ่ง ธนาคารกรุงเทพจำกัด สาขาอุดรฯ แห่งหนึ่ง และธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาอุดรฯ แห่งหนึ่ง ธนาคารกสิกรไทย สาขาราชบุรีบูรณะแห่งหนึ่ง ธนาคารกสิกรไทย สาขาอุดรฯ แห่งหนึ่ง ทั้งสี่แห่งนี้เปิดไว้สำหรับรับน้ำใจของพี่น้องทั้งหลาย ที่จะนำไปบริจาคมากน้อย เราอย่าวิตกวิจารณ์

อย่าไปอ้าไปอายกับใคร การเสียสละเพื่อชาติได้บาทหนึ่งสองบาทเป็นน้ำใจของเราที่ช่วยชาติบ้านเมือง นี่ถือเป็นสิริมงคล

คนนี้หนึ่งบาท คนนั้นสองบาท ในเมืองไทยของเรานี้จำนวนคนก็ล้านคน ๖๒ ล้านคน ๆ ละหนึ่งบาท ๆ จะเป็นเงินเท่าไร วันหนึ่ง ๆ ที่เราชวนขายหาเงินหาทองมาตั้งแต่วันตื่นนอนจนกระทั่งหลับ ๆ ทุกวันทุกวันทั่วประเทศเขตแดน ล้วนแล้วแต่เราหาเงินหาทองเพื่อมาเป็นประโยชน์แก่เรา แล้วชาติของเรานี้เป็นประโยชน์อันใหญ่หลวงขอให้เราได้คิดจุดนี้ให้มาก อย่างน้อยต้องให้ได้มาบริจาค มากน้อยเพียงไรก็ตาม ให้โอนเข้าบัญชีธนาคารใดก็ได้ โดยทางธนาคารจะไม่ให้เสียค่าโอนค่าอะไรทั้งนั้น ให้ความสะดวก เปิดช่องให้พี่น้องชาวไทยทั้งหลายได้มีโอกาสบริจาคเพื่อหนุนชาติของตนโดยสะดวกสบายทั่วหน้ากัน นี่หลวงตาได้เปิดให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ นี่ก็เปิดมาแล้วตั้งแต่เริ่มดำเนินการช่วยชาติ

จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้รักชาติของตน เห็นความจำเป็นแห่งชาติไทยของตน และเห็นความจำเป็นแห่งเงินที่เราจะนำไปเพื่อช่วยชาติของเรา มากน้อยนั้นเป็นน้ำใจของชาวไทยเราโดยแท้ที่รักชาติด้วยกัน อันนี้เป็นจุดสำคัญมาก

การไม่บริจาค การไม่เสียสละ จะมีเงินเป็นเศรษฐกิจภูมิพีเป็นหมื่น ๆ แสน ๆ ล้านไม่มาบริจาคเพื่อช่วยเหลือชาติของตน คนนั้นก็เป็เศรษฐกิจโมฆะ เงินก็เป็นเงินโมฆะไม่เกิดประโยชน์แต่อย่างใด หากคุณค่าไม่ได้ สูตาสีตาสาเขาสละเงินเพื่อชาติบ้านเมืองของเขาด้วยความรักชาติของเขาบาทหนึ่งสองบาทก็ได้ ให้เราคิดอย่างนี้เราเป็นลูกชาวไทย ชาติไทยเป็นชาติแน่นหนามั่นคงมาดั้งเดิม เป็นชาติที่สงบเสงี่ยม เป็นชาติที่ไม่ผาดโผนโจนทะยาน เป็นชาติที่มีศีลธรรมมีพุทธศาสนาคุ้มครองรักษา เพราะฉะนั้นคนไทยเราจึงมีน้ำใจต่อกัน ไปที่ไหนศาสนารอบในหัวใจแล้วย่อมมีเมตตาต่อกัน มีการให้อภัยต่อกัน ไม่ถือสีถือสากันอย่างง่ายตาย นี่คือน้ำใจของชาวพุทธในเมืองไทยเรา

เวลานี้ต่างท่านต่างกำลังเสียสละเพื่อชาติไทยของเรา จึงขอให้ทำเต็มเม็ดเต็มหน่วย เงินที่ได้มามากน้อยตั้งแต่วันตื่นนอนจนกระทั่งค่ำจนกระทั่งเย็น วันหนึ่ง ๆ ได้มาเท่าไร ขอให้เสียดเงินเหล่านั้นไว้อย่าให้กิเลสเอาไปถูกลงโดยถ่ายเดียว ส่วนมากมักจะมิแต่กิเลสเอาไปถูกลง หากี่หาด้วยอำนาจของกิเลส พาให้เป็นความฟุ้งเพื่อเห่อเหิมซึ่งดีซึ่งเด่น ออยากคืออยากเด่นอยากโด่งอยากดัง นี่เป็นเรื่องของกิเลสพาหา ครั้นได้มาแล้วก็ไปประดับประดาภิเลสให้โด่งให้ดัง สุดท้ายมันก็ไม่โด่งไม่ดัง ความจมก็คือเรา แบกกองทุกข์ก็คือเรา

เพราะฉะนั้นเมืองไทยเราต่างคนต่างหาเงิน แต่ที่จะหามาเป็นขึ้นเป็นอันเพื่อเป็นสารประโยชน์แก่ตัวเองจริง ๆ ได้แก่ชาติไทยของเราจริง ๆ จึงมีน้อยมาก ไม่

เหมือนกับที่ปล่อยให้กิเลสเอาไปถลุงที่บ้านในเมือง ถึงกับเมืองไทยเราจะลุ่มจมอยู่เวลานี้ก็เพราะกิเลสเอาไปถลุงนั่นแล หากี่หาด้วยอำนาจของกิเลส หาไม่พอดิบพอดี หาจนเลยเถิดเตลิดเปิดเปิง ได้มาก็เพียงเล็กน้อยกิเลสก็เอาไปถลุงหมด นอกจากนั้นก็สร้างความผิดหวังให้เรา ผิดหวังลงไปเจ้าของจมลงไปแล้วด้วยความโลภมาก ๆ นั้น ยังสร้างความหวังไว้อีก หวังจะเป็นอย่างนั้น หวังจะเป็นอย่างนี้ นี่ล้วนแล้วตั้งแต่กิเลสหลอกลวงพี่น้องชาวพุทธเรา ขอให้รู้ตัวตามธรรมที่ตะโกนบอกบ้าง อาจพอได้สติยับยั้งพอประมาณไม่เลยเถิดตลอดไป

ขอให้ต่างคนต่างตื่นเนื้อตื่นตัว อย่าวิ่งตามความโลภจนเกินไป ความโลภพาโลกให้ลุ่มจมมามากแล้ว ไม่ใช่มาเพียงวันสองวันนี้ ความโลภมากไม่มีประมาณพาให้เราติดเรตตัน ถึงขั้นลุ่มจมมามากต่อมากแล้ว นี่คือกิเลส ท่านเรียกว่ากิเลส ความโลภมันเป็นไฟเผาไหม้ผู้โลภนั้นแหละ ให้ระมัดระวัง

การเสาะแสวงหามาก็ให้มีสารประโยชน์แฝงอยู่ในสมบัติที่ได้มานั้น ส่วนนี้แบ่งไว้กิน ส่วนนี้แบ่งไว้ทาน เฉพาะอย่างยิ่งเวลานี้มีการช่วยชาติ ส่วนนี้แบ่งไว้เพื่อช่วยชาติของเรา นี่เป็นสารคุณ เรียกว่าธรรมเป็นผู้ควบคุมการเงิน จะเป็นผลเป็นประโยชน์แก่ผู้เป็นเจ้าของซึ่งหามาได้เสียเอง ถ้าปล่อยให้กิเลสแล้ว ได้เท่าไรเป็นทุ้มหมด ๆ กินเท่าไรก็ไม่พอ เลี้ยงกันโตะหนึ่ง ๆ โตะละหมื่นละแสน โตะละล้านอย่างนี้ ฟังซินะ เกิดมาแต่โคตรพ่อโคตรแม่หลวงตาบวนี้ไม่เคยมี พ่อแม่ได้พาเลี้ยงหลวงตาบวเป็นโตะละอย่างนี้ นะ

แม้แต่โตะละหนึ่งบาทสองบาทก็ไม่เคยมี เพราะหลวงตาบวเป็นคนจน เกิดในท้องนา พ่อแม่พาหาอยู่หากินตามท้องไร้ท้องนา ได้ผักได้หญ้าได้ปุ่ได้ปลาได้อะไรมา มาดำเป็นปนเป็นแกงเป็นลาบเป็นก้อยอะไรก็แล้วแต่ กินเลี้ยงกันพอเท่านั้น ก็อยู่เป็นหลวงตาบวเป็นโคตรแซ่หลวงตาบวมา แล้วในหมู่บ้านของหลวงตาบวก็เหมือนกัน ก็กินอย่างเดียวกันทั่วประเทศไทยของหลวงตาบวซึ่งอยู่จุดศูนย์กลาง ก็กินแบบเดียวกัน ๆ ไม่ฟุ้งเพื่อเห่อเหิม ความจนก็ไม่มีความจนไม่บีบคั้น

แต่ที่นี้เหตุการณ์ที่กิเลสมันกำลังรุนแรง มันเสริมคนให้เป็นบ้าสด ๆ ร้อน ๆ อยู่ก็ไม่พออยู่ สร้างบ้านแล้ว เอ้า สร้างตึกอีกทีหลัง ๆ ก็ห้องก็หับ เพื่อซื้อเพื่อขายเพื่อจำหน่าย เพื่อให้เช่า ครั้นสร้างลงไปแล้วทำยังไง เมื่อสร้างลงไปแล้วต้องทุ้มลงไป เงินไม่มีในกระเป๋าต้องไปกู้ไปยืมเขามาจากธนาคาร เมื่อได้มาแล้วมาสร้างทุ้มลงไป ๆ พอเสร็จแล้วไม่มีใครมาซื้อ ไม่มีใครมาเช่า บ้านก็เป็นตึกเป็นร้านเป็นอัฐเป็นปูนเป็นหินเป็นทรายอยู่อย่างนั้น เจ้าของก็จม นี่ละความโลภมันหลอกลวงเจ้าของว่าจะมั่งจะมีดี

เด่น แต่ความจมน้ำมันมาในฉากหลังนั้นมันไม่บอก เราจึงจมนเพราะฉากหลังนี้แล ให้พากันระมัดระวัง

การอยู่จึงขอให้อยู่พอประมาณ พวกสัตว์สาราสิงเขามีบ้านมีเรือนของเขา เรียกว่ารวงว่ารัง เขาอยู่ของเขาได้เขาเป็นสัตว์เต็มเนื้อเต็มตัวเขา มนุษย์เราอยู่พอเป็นพอไปพอสงบร่มเย็นชุกหัวนอนได้ ไม่สร้างพินสร้างไฟเผาไหม้ตนเองเพราะความติดดินด้วยความทะเยอทะยานนั้น มนุษย์เราก็สบาย ยิ่งสบายกว่าสัตว์ด้วยซ้ำเพราะมนุษย์เราฉลาดกว่าสัตว์

การกินก็กินให้พอเหมาะพอดี อย่ากินแบบฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม กินแบบลืมนเนื้อลืมนตัว กินแบบอยากได้ซื้อได้เสียงกิตติศัพท์กิตติคุณ อยากให้เขาร่ำลือว่าคนนี้เขามั่งมี เขามีหน้ามีตา เขามีเงินเป็นหมื่นเป็นแสนเป็นล้าน เขาเลี้ยงไม่อดไม่อั้น ความต้องการของเราที่ยิ่งทะเยอทะยาน อยากได้ซื้อได้เสียงหนักเข้าไป ๆ

เงินที่มาเลี้ยงนั้นมีจำนวนเท่าไร ใครเป็นคนหามาเลี้ยง ก็เจ้าของผู้เลี้ยงนั้นแหละไปหามา หามาเท่าไรก็ฉิบหายเท่านั้น เลี้ยงกันธรรมดาตามมนุษย์เราไปมาหาสู่กันตั้งแต่โบร่ำโบราณปุ่ย่าตายายเรามา ทำไมเลี้ยงกันได้ มาสมัยปัจจุบันนี้ทำไมเอายักษ์เอาผีเอาเปรตกินไม่พอปากพอท้องมาเลี้ยงกัน จะหาความสุขได้ที่ไหน นี่ละความเสียหายแห่งการกินมันตามเข้ามาอย่างนี้ เพราะฉะนั้นจึงขอให้พากันระมัดระวัง การกินให้อยู่พอเหมาะพอดี อย่ากินจิบ ๆ แจ็บ ๆ อันนั้นก็ดีอันนี้ก็ดีไปหมด อันไหนดีมันก็คว่ำเงินในกระเป่าเราไป ๆ เลยกกลายเป็นนิสัยสันดาน ถ้าไม่สุรุ่ยสุรายไม่ได้ นี่ผลาญเจ้าของเองอีกนั้น

การใช้สอยก็เหมือนกัน การเป็นอยู่ใช้สอย เป็นยังไงการใช้สอยของเรา เครื่องแต่งเนื้อแต่งตัวของเรากันหนึ่งมีก็ชุด พ่อแม่ของเราเคยพาแต่งเนื้อแต่งตัวมาก็ชุด สองชุดสามชุดก็พอแล้ว สมัยปัจจุบันนี้ร้อยชุดมันยังไม่พอ เข้าไปในห้องหนึ่งเต็มไปด้วยชุดแต่งเนื้อแต่งตัวของคนคนเดียว แล้วราคาแต่ละชุด ๆ เป็นเงินเท่าไร เงินเหล่านี้หามาได้ด้วยวิธีใดถึงได้มาจมนอยู่ในชุดแต่งเนื้อแต่งตัวเพียงเท่านี้ กายก็มีกายอันเดียวไม่ได้มี ๑๐ กาย ๒๐ กาย ครั้งแต่ก่อนโบร่ำโบราณก็มีร่างกายอันเดียว การแต่งเนื้อแต่งตัวพอเหมาะพอสมกับความเป็นมนุษย์ของเราที่มีศีลธรรม เราก็ทราบกันอยู่ว่าพอเหมาะพอดี

การแต่งเนื้อแต่งตัวเพื่อความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม อยากให้เขาว่าเป็นคนสดสวยงดงาม มันงามบ๊ออะไรคนเป็นบ๊ออยู่นั้น หางามอะไรมีคนกำลังเป็นบ๊อ ไปดูซิห้องเหล่านี้ถ้าว่าหลวงตาบัวหาเรื่องหาราว ห้องหนึ่งมันมีก็ชุด มันเอามาแต่งเนื้อแต่งตัวเสริมบ๊อ มัน เราพูดนี้เราพูดเมืองหนองคายโน้นนะ เราไม่ได้พูดจังหวัดขอนแก่นเรา แต่ขอให้พี่น้องชาวขอนแก่นพิจารณาแล้วกัน สิ่งเหล่านี้มันอาจจะบาดสาดกระจายไป มาตั้งแต่

หนองคายข้ามมาอุดรฯ กระจายมาขอนแก่น อาจจะลงโคราชสาดกระจายทั่วประเทศ
ไทยก็ได้ เรื่องความสุรุษสุร่าย ห้องเดียวมีแต่เครื่องแต่งตัวไม่ทราบว่ากี่ชุด ฟังซินะ

เครื่องใช้ไม่สอยในห้องในหับ ที่นอนหมอนมุ้ง มีที่ประเภทมีก็อย่าง มันทกแต่ง
หุหุหุหุหุหุไปหมด มีแต่ความสิ้นเปลือง มีแต่ความรบกวนมีแต่ความติดดินเพื่อ
ความทุกข์เผาตัวเองเท่านั้นจากความไม่รู้จักประมาณ ให้เราเห็นโทษในสิ่งเหล่านี้ เรา
เป็นลูกชาวพุทธต้องรู้จักประมาณ นี้เอาธรรมมาสั่งสอนพี่น้องทั้งหลาย ความพอดีพอ
ดีมีอยู่กับทุกคน สวยงามไม่สวยงามเกิดมาเขาก็เห็นแล้ว มองเห็นพับนี้คือผู้หญิง นี่คือ
ผู้ชาย เห็นกันแล้ว สวยงามไม่สวยงามขนาดไหนใครตกแต่งไม่ได้ เกิดมาเกิดมาด้วย
บุญด้วยกรรม กรรมตกแต่งมา

ใครจะเกิดอยู่ในสถานที่ใด ในป่าในเขาในบ้านในเมือง ในกรุงนอกกรุง เกิดมา
จากรากฐานอันสำคัญคือเกิดมาด้วยอำนาจแห่งกรรมด้วยกัน กรรมดีเกิดมาดี กรรมชั่ว
เกิดมาชั่ว พาให้เกิดในที่ต่าง ๆ เพราะอำนาจแห่งกรรม ครั้นเวลาเกิดมาแล้วใครอยู่ที่
ไหนท่านจึงไม่ให้ประมาณกัน เพราะต่างคนต่างมีกรรมดีกรรมชั่วเป็นของตน ตกแต่ง
เอาไม่ได้ คนอื่นจะมาตกแต่งให้เราก็ไม่ได้ เราทำลงไปแล้วจะไปตกแต่งให้เป็นอื่นก็
เป็นไปไม่ได้เหมือนกัน เราจึงต้องยินดีในกรรมของเรา แล้วไม่ให้ดูถูกเหยียดหยามกัน
ว่าคนนั้นเป็นคนบ้านนอก คนนี้เป็นคนในเมือง

ใครเป็นคนในตุ่มในไห หลวงตาอยากถามว่าอย่างนั้น มันก็เกิดมาจากท้องพ่อ
ท้องแม่เหมือนกัน ใครเกิดมาในตุ่มในไห จึงไปดูถูกเหยียดหยามกันว่า นี่เขาเป็นคน
บ้านนอกนะ นี่เขาเป็นคนในเมือง เราอยากถามลงไปให้ถนัดว่า พ่อแม่มีงเกิดมาจาก
ไหน ไม่เกิดมาจากท้องแม่มันเกิดมาจากไหน แล้วมีงเอาอะไรมาอวด มีงเกิดมาจาก
ท้องแม่ของมีงเหมือนกับกูเกิดจากท้องแม่ของกู ฟัดกันให้หนัก

ให้พี่น้องทั้งหลายเข้าใจนะ การพูดอย่างนี้ไม่ได้พูดหยาบโลน พูดถึงเรื่องความ
เห่อเหิมของเรามันลืมนื้อลืมนตัว จึงต้องกระตักกันอย่างแรง ยกโคตรยกแซ่ใส่กันเลยไม่
จั้นลบล้างกันไม่ได้ ความหมายว่าอย่างนั้นต่างหาก ไม่ใช่พูดหยาบโลน ให้พากันเข้าใจ
เอานะ ระหว่างกิเลสตัวหยาบโลนตัวมีน้ำหนักรที่ทำลายเรามันมีกำลังมาก การยับยั้ง
กิเลสตัวฟุ้งเพื่อเห่อเหิมนี้ต้องยับยั้งกันอย่างหนัก แล้วก็แก้กันตก เราก็ปรับตัวของเรา
ไปได้ดี

นี่ละการใช้การสอยขอให้พี่น้องทั้งหลายจดจำเอาไว้ เครื่องบ้านเครื่องเรือนที่
หลับที่นอนหมอนมุ้งที่อยู่ทีกิน อย่าประดับประดาตกแต่งจนเกินเหตุเกินผล แล้วจะสิ้น
เปลืองไปตลอดเวลา สร้างความวุ่นวายและความทุกข์ให้แก่เจ้าของ นี่ท่านว่าประหยัด
มัธยัสถ์ อันนี้แลที่เป็นรากฐานที่จะอุ้มชาติไทยของเราขึ้นได้อย่างแท้จริง นี่เรียกว่าเรา

บำรุงต้นเหตุ คือต้องบำรุงจิตใจเข้าสู่ศีลธรรม ปรับเนื้อปรับตัวให้เข้าระดับอันดีงาม แล้วชาติไทยของเราต่างคนต่างฟื้นฟู ต่างคนต่างปรับเนื้อปรับตัว ต่างคนต่างประหยัด มัธยัสถ์ ผลรายได้ก็มากขึ้น ๆ ผลรายจ่ายก็น้อยลง ๆ ก็เป็นการหนุนชาติไทยของเรา โดยตรง นี่ละการหนุนชาติไทยของเราจึงหนุนที่จิตใจ

ขยับไปจากนั้นแล้วก็ให้ต่างคนต่างมีศีลธรรมภายในตัว อย่ามีแต่ชื่อว่าชาวพุทธ ๆ เฉย ๆ ถามใครว่าถือศาสนาอะไร ถือศาสนาพุทธ แล้วเด็กอยู่ในท้องแม่มันยังไม่คลอดออกมายังไม่เกิด มันยังแย่งออกมาพูดแซงแม่มันอีกว่า นี่ถือศาสนาอะไร แม่กำลังอ้าปากจะพูดว่า ถือศาสนาพุทธ ลูกมันผุดขึ้นมาก่อนแล้วอยู่ในท้องแม่ บอกว่าถือศาสนาพุทธ หนูถือศาสนาพุทธ ครั้นเวลาออกมาแล้วมันก็เป็นผีกันทั้งแม่ทั้งลูก เพราะไม่มีศีลมีธรรมภายในตัวนั่นเอง จึงขอให้ประกาศตนด้วยความสัตย์ความจริง ถือพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ฝังใจ

เชื่อพระพุทธเจ้าแล้วเราจะไม่ค่อยทำบาปหยาบกรรมมากมายดังที่เป็นอยู่เวลานี้ นี่เราถือแต่ปากเฉย ๆ จิตใจไม่ได้ฝังถึงพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ฝังถึงอรรถถึงธรรม ยิ่งกว่าดินร่นกวัดแกว่งไปตามกิเลส ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา ตัวนี้รุนแรงมาก มันไม่ต้องประกาศตนแหละ มันมีคาถาอาคมหนัก มันไม่ต้องมาเสกคาถาเป่าพูด ๆ แต่ติดมันทั้งนั้น

แต่นี้พระพุทธเจ้าประกาศกังวานมาได้ ๒,๕๐๐ ปีแล้วทางศาสนธรรม ประกาศพี่น้องทั้งหลายได้ทราบตามหลักความจริง มันก็ยังไม่มีการพนับถือธรรมพระพุทธเจ้า จึงปล่อยเนื้อปล่อยตัว สุดท้ายก็หาราค่าราคาไม่ได้ในบุคคลคนหนึ่ง ๆ จนกลายเป็นบ้านเป็นเมืองเป็นประเทศที่หาคุณค่าราคาไม่ได้ ถูกดูถูกเหยียดหยามจากชาวเมืองนอกเขา อย่างนี้เราน่าอายไหม

เราเป็นลูกชาวพุทธ พระพุทธเจ้ารอบคอบขอบขอบชิดทุกด้านทุกทาง การเป็นอยู่ปวยไม่มีใครรอบคอบยิ่งกว่าพระพุทธเจ้า การใช้การสอยทุกสิ่งทุกอย่างไม่มีใครรอบคอบเกินพระพุทธเจ้า จึงได้นำธรรมที่พอเหมาะพอดีแก่ชาวพุทธเราให้ปฏิบัติกันต่อไป นี่เรียกว่าการเชิดชูรักษาชาติบ้านเมืองด้วยความประพฤติ

หลักใจเป็นสำคัญมากนะพี่น้องทั้งหลาย คือใจนี้ไม่ตาย ฟังให้ดีฟังให้ถึงใจ วันนี้อมาเปิดอกให้พี่น้องทั้งหลายทราบด้วยความถึงใจเรา ที่เราได้ปฏิบัติและได้รู้ได้เห็นมาเปิดเผยความสัตย์ความจริงให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่า บาปมี บุญมี นรกมี สวรรค์มี พรหมโลกมี นิพพานมี เปรตผีสัตว์ประเภทต่าง ๆ มีทั่วแดนโลกธาตุ ไม่มีสัตว์ร้ายใดที่จะมากยิ่งขึ้นกว่าสัตว์โลกที่กล่าวถึงนี้ มนุษย์เราเพียงเท่ากำมือเท่านั้น สัตว์โลกนอกนี้มาก

กว่านั้น นี่มีทั้งนั้น พระพุทธเจ้าตรัสรู้แล้วรู้แจ้งแทงตลอดในสิ่งเหล่านี้ แล้วนำสิ่งเหล่านี้ มาประกาศสอนพวกเรา

ตามปกติแล้วกิเลสจะปิดไว้หมด บาปมี บุญมี นรกมี สวรรค์มี ดังที่พระพุทธเจ้าทรงรู้ทรงเห็นแล้วมาสอนพวกเรา กิเลสมันปิดไว้หมด จึงเรียกว่าข้าศึกของธรรม ข้าศึกของสัตว์โลก ข้าศึกของชาวพุทธเรา ได้แก่กิเลสปิดบังบาปบุญนรกสวรรค์พรหมโลกไม่มี คือมันปิดไว้หมดไม่ให้เห็น แล้วธรรมพระพุทธเจ้ามาเปิดขึ้นมาว่า บาปมี บุญมี เหมือนกับเราเอาผ้าปิดสิ่งต่าง ๆ เอาไว้ สิ่งต่าง ๆ แม้จะมีก็มองไม่เห็นเพราะถูกผ้าปิดไว้ อันนี้กิเลสประหนึ่งว่าเป็นผ้าที่หนาแน่นมากที่สุด มันปิดหุบปิดตาสัตว์โลกเอาไว้ไม่ให้มองเห็นเลย

เราที่เชื่อมั่นเพราะเราไม่เห็น มันปิดไว้จะเห็นได้ยังไง เราก็บอกว่าไม่มี ๆ สิ่งที่มีคืออะไร มีตั้งแต่ความอยากความทะเยอทะยานติดดิน นี่คือทางเดินโล่งเพื่อไปตกนรกที่ว่าไม่มี ๆ นั้นแลซึ่งกิเลสลวงเอาไว้ ที่นี้ธรรมพระพุทธเจ้ามาเปิดสด ๆ ร้อน ๆ ขึ้นมาเปิดขึ้นมาว่าบาปมี บุญมี นี่เห็นไหม ๆ เปิดจ้ำขึ้นมาจากพระทัยแล้วนำมาสั่งสอนโลกเป็นสด ๆ ร้อน ๆ เหมือนกัน ธรรมสด ๆ ร้อน ๆ บาปมีบุญมีตลอดสด ๆ ร้อน ๆ กิเลสมันก็หลอกสด ๆ ร้อน ๆ ว่าบาปบุญนรกสวรรค์ไม่มี ๆ คู่แข่งมันเป็นมาอย่างนี้

เราเป็นลูกชาวพุทธขอให้ถือกิเลสเป็นข้าศึกกับเราสักชนิดหนึ่งก็ยังมี อย่าถือกิเลสเป็นคุณงามความดีไปหมด เป็นทองทั้งแท่ง เห็นศาสนาเป็นขี้หมูราขี้หมาแห้งไป เราจะกลายเป็นขี้หมูขี้หมาหมดสาระในความเป็นอยู่แห่งชีวิตของเรา ตายแล้วจะจมลงนรกนะ กิเลสมันหลอกเพื่อลงนรก มันไม่ได้ตกนรกนะ ผู้รับเคราะห์รับกรรมเพราะความเชื่อมั่นคือพวกเราเอง ขอให้เชื่อตามธรรมพระพุทธเจ้าที่ประกาศบ้าง ๆ มาแล้ว เรียกว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบทุกสิ่งทุกอย่างแล้วไม่มีเคลื่อนคลาดแม้เม็ดดินเม็ดทรายเลย ขอให้เชื่อตามนี้

หลงตาเองก็ได้เปิดให้พี่น้องทั้งหลายทราบ สิ่งเหล่านี้ก็ไม่เคยรู้ไม่เคยเห็นตั้งแต่ก่อนมา ก็คือกิเลสมันปิดตาเรานั้นแล มันไม่ให้เห็น ตกนรกหมกไหม้มาก็กัปกัปกัลป์ไม่ทราบว่าเป็นสัตว์ตัวใด เปเรตผีตัวใด นรกตกไม่รู้กี่ครั้งก็หน สวรรค์ชั้นพรหมไปไม่รู้กี่ครั้งก็หน เป็นเปรตเป็นผีประเภทต่าง ๆ ตกมาอยู่ตลอดเป็นกัปกัปกัลป์ ก็เพราะความลุ่มหลงจากกิเลส กิเลสมันปิดบังเอาไว้ ๆ หลอกลวงไว้ เราก็หลงมันไปจมไปตามมันเรื่อย ๆ

จนกระทั่งธรรมได้เปิดขึ้นที่หัวใจดังที่กล่าวมาแล้วนี้เอง เปิดจ้ำขึ้นมาแล้ว โอ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ๆ อย่างนี้หรือ ไม่ต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้า เพราะเป็นของอันเดียวกัน รู้อย่างเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน บาป บุญ นรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน

มืออย่างนี้หรือ และมีมาตั้งเดิมตั้งแต่กาลไหน ๆ เวลาเปิดผ้ากั้นผ้าปิดบังของกิเลสออก แล้วก็จำขึ้นในขณะนั้น แล้วจะไม่ให้พูดอย่างไร ก็เมื่อเห็นอยู่ว่ามืออยู่อย่างนี้ จะบอกว่าไม่มีไปตามกิเลสได้อย่างไร ก็เห็นกิเลสว่าเป็นข้าศึกอย่างชัดเจนนั่นเอง นี่ละที่ได้มาประกาศให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ

เราสอนโลกเวลานี้ต้องขอภัย เราไม่ได้สอนโลกด้วยหลวงตาบัว ป.๓ นะ เราเรียนจบ ป.๓ เพราะอะไรจบ ป.๓ คือแต่ก่อนไม่มี ป.๔ เขามีแค่ ป.๓ เราจบ ป.๓ แล้วออกปฏิบัติตามธรรมที่เรียนมาจนได้ผลเต็มหัวใจแล้ว เราไม่ได้นำธรรมมาสอนโลก สด ๆ ร้อน ๆ นี่จากนักธรรมตรี นักธรรมโท นักธรรมเอก มหาเปรียญ ที่เป็นภาคความจำนะ แต่เรานำธรรมสด ๆ ร้อน ๆ จากภาคปฏิบัติของเราจนกระทั่งเป็นที่พอใจของเรา ตามที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้หาที่ค้านไม่ได้เลย นี่เราจึงนำธรรมสด ๆ ร้อน ๆ มาสั่งสอนพี่น้องชาวไทยเราด้วยความอาญาหาญชาญชัย

เราไม่เคยสะทกสะท้านว่าธรรมที่เราสอนไปนี้จะผิดเพี้ยนไปจากที่องค์ศาสดา สอน เพราะเป็นของอย่างเดียวกัน รู้อย่างเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน การสอนต้องสอนแบบเดียวกัน ใครจะเชื่อหรือไม่เชื่อนั้นเป็นกรรมของสัตว์ เอา ถ้าเราอยากจะทำก็ให้เชื่อไปตามกิเลสที่มันเคยหลอกลวงพาเราร่มจมมามากต่อมากแล้ว ถ้าไม่เช็ดหลาบก็เอา ให้เชื่อกิเลสไป ถ้าเชื่อธรรมพระพุทธเจ้าแล้ว ให้ฟิตตัวขึ้น

บาป บุญ นรก สวรรค์ มีไว้เพื่อสัตว์โลกมาตั้งกัปตั้งกัลป์สูญไปไหน ทำไมจะมาสูญแต่เราคนเดียวบาปบุญนรกสวรรค์นี้ โลกทั้งโลกสัตว์ไปตกนรกกัน อะไรจะมากยิ่งขึ้นกว่าสัตว์ในนรก ไปสวรรค์ พรหมโลกและนิพพาน ไม่มีอะไรมากยิ่งขึ้นกว่าผู้ไปสถานทีเหล่านั้น เหตุใดเราจึงมาลบลว่าบาปบุญนรกสวรรค์ไม่มีแต่เราคนเดียว ถ้าไม่หนาเสียจนเกินเหตุเกินผลเหลือแต่ซากมนุษย์ติดตัวและลมหายใจฟอด ๆ เท่านั้น ตายแล้วก็จมเลย ๆ เท่านั้น เราจะเอาอะไรให้เลือกเอาตั้งแต่บัดนี้ต่อไป

ศาสนาพุทธของเราเป็นศาสนาชั้นเอก ใครเกิดมาไม่ได้พบพุทธศาสนา หรือไม่ได้เชื่อฟังแล้ว นั่นคือโมฆบุรุษ ยังเหลือแต่ลมหายใจฟอด ๆ ตายแล้วก็จมไปตามกิเลสเท่านั้น ให้เราเลือกเอาเสียตั้งแต่เวลานี้ซึ่งยังไม่สายเกินไป พี่น้องทั้งหลายให้เลือกเอา นี่เราสอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย ธรรมประเภทนี้เราถอดออกมาจากภาคปฏิบัติของเรา ได้รู้ได้เห็นเต็มหัวใจเจ้าของแล้วจึงมาสอน จึงไม่เคยสะทกสะท้านกับธรรมชั้นใดว่าจะผิดไป บาปบุญนรกสวรรค์มีไม่สงสัย เป็นความแน่นอน ตลอดพรหมโลก นิพพาน เปรต สัตว์ต่าง ๆ ประจักษ์ในหัวใจจำอยู่ทั้งวันทั้งคืนยืนเดินนั่งนอน แล้วจะปิดบังได้อย่างไรไม่เห็น ๆ ก็มันเห็นอยู่นั้นรู้อยู่ นั่น พุดออกมาจากหลักความจริงนี้ผิดไปที่ตรงไหน

แต่กิเลสมันจอมโกหกตม้ต้นโลกให้ลุ่มจมมานาน โลกยังไม่เคยเห็นโทษของมัน เพราะฉะนั้นมันจึงจะตม้ต้นโลกอีกต่อไป เอา ใครอยากจะเก่งกับกิเลสก็เก่งไป ถ้าเก่งกับกิเลสต้องเก่งเป็นสัตว์นรก ถ้าเรายังไม่เก่งในความกล้าหาญต่อเป็นสัตว์นรกแล้วอย่าไปเก่งกับกิเลส มันจะพาลงั้นแน่ ๆ ถ้าเราเก่งตามธรรมแล้วขึ้นได้ด้วยกันทุกคน จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายจดจำเอาไว้

เรื่องศีลธรรมอย่าปล่อยอย่างวาง สรณะของใจเป็นสำคัญมาก เวลานี้เรากำลังฟังเพื่อเห่อเหิมติดตันไปตามวัตถุต่าง ๆ ถือเป็นอารมณ์ ถือเป็นจิตเป็นใจ ถือเป็นเนื้อเป็นหนังจริง ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เพียงเป็นลม ๆ แล้ง ๆ กิเลสหลอกเราเท่านั้น มีตึกรามบ้านช่องใหญ่โตหรูหราที่ว่าตัวมี มาเห็นกันเจอกันก็เอาตึกมาอวดกัน มีเงินมีทองเอาเงินทองมาอวดกัน สมบัติอะไรต่ออะไรเอามาอวดกัน เขามีอย่างนั้นเขามีอย่างนี้ อันนั้นมันเป็นวัตถุแร่ธาตุอันหนึ่งต่างหาก หัวใจเรามันร้อนเหมือนฟืนเหมือนไฟ ไม่มีที่ฟังไม่มีสมบัติเป็นเครื่องประดับตนเลย ทำไมไม่คิดกันบ้าง ให้คิดนะ

ทานให้มี อย่าปล่อยเฉย ๆ เราเป็นมนุษย์ ได้กินต้องได้ให้ทาน ให้รักษาศีล ให้ภavana พุทฺโธ ธัมโม สังโฆ ภายในใจ นี่คือการคุณอันประเสริฐเลิศเลอ ให้ยึดเข้ามาภายในจิตใจ ไปไหนอย่าปล่อยอย่างวาง พุทฺโธ ธัมโม สังโฆ ทาน ศีล ภavana นี่คือการของใจ ที่ฟังของใจ ที่เกาะของใจ ที่เป็นที่ฟังเป็นฟังตายของใจโดยแท้ คืออันนี้ วัตถุเงินทองข้าวของภายนอกนั้น เราอาศัยเขาเวลาเรามีชีวิตอยู่เท่านั้นแหละ เมื่อสิ้นชีวิตไปแล้ว สิ่งเหล่านั้นก็ฟัง พอร่างกายเราฟังเขาก็ฟัง บางทีเรายังไม่ตายเขาฟังก่อนแล้วก็มี มันมีแต่สิ่งที่ฟัง ยึดไม่ได้นะ

เราอย่าไปตี้นลม ๆ แล้ง ๆ ตามกิเลสหลอกคน ไปดีกับคนนั้น ดีกับสิ่งนั้น ดีกับสิ่งนี้ ดีกับเงินกับทองกับข้าวกับของ ตัวของเราเลยเป็นฟืนเป็นไฟเผาหัวใจไม่เห็นดูบ้าง ต้องสร้างความดีขึ้นมาลบล้างความร้อนเป็นฟืนเป็นไฟภายในใจของเรา จึงเรียกว่าเราดี ให้ดีที่ใจของเรา สิ่งเหล่านั้นเกิดมาอาศัยเขา ได้มากน้อยเพียงไรเราก็อาศัยไปตามวิบากชั้นธของเรานี้ที่จะพอฟังกันไปได้เท่านั้น เวลาตายแล้วบุญกับบาปติดแนบกับเรานะ อันนี้ไม่ไปไหนติดแนบกับเรา ตึกรามบ้านช่องสมบัติเงินทองชื่อเสียงกิตติศัพท์กิตติคุณที่รำลือเป็นบ้ำกันนั้นมีแต่ลมปาก เป็นที่ฟังไม่ได้ ที่ฟังได้จริง ๆ คือบุญ ให้พากันหนักแน่นในตรงนี้

ศาสนาพระพุทธเจ้าเลิศเลอสอนลงจุดนี้ เพราะเวลานี้สัตว์โลกเฉพาะอย่างยิ่งชาวพุทธเรา ไม่ค่อยเสาะแสวงหาที่ฟังทางใจเลย และไม่มีที่ฟังทางใจ ตายแล้วจะจมด้วยกันทั้งนั้นทั้ง ๆ ที่เป็นชาวพุทธ ก็มีแต่ลมปาก ตกนรกทั้ง ๆ ที่เป็นชาวพุทธ แหมมันขายหน้านะ ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้จดจำเอาไว้

วันนี้ได้เทศนาว่าการให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วถึงกัน ในการปฏิบัติตัวเองต่อศีลต่อธรรม เริ่มต้นมาตั้งแต่การฟื้นฟูชาติบ้านเมืองของเรา ด้วยความประหัตถ์มธยัสถ์แล้วก็ยื่นเข้ามาถึงสรวงของใจ ให้สร้างสรวงที่ใจ วันหนึ่งคืนหนึ่งเวลาจะหลับจะนอนอย่าปล่อยเวลาให้หลับไปเปล่า ๆ ตามอารมณ์ที่กิเลสหลอกลวงไปจนกระทั่งหลับ ให้มีพุทโธ หรืออัมโม หรือสังโฆ เป็นบทบริกรรมอยู่ที่ใจของเรา เวลานั้นอย่าคิดเรื่องอะไรนอนเอาให้หลับกับพุทโธ ๆ จนกระทั่งหลับไปเลย นี่เรียกว่าสร้างที่พึ่งทางใจ สร้างที่พึ่งทางใจตลอดไป ตายแล้วจะชุ่มเย็น

เมื่อมีธรรมในใจแล้วเย็น เงินทองข้าวของมีไม่มีไม่สำคัญสิ่งเหล่านั้น ขอให้บุญมีกุศลมีธรรมภายในใจแล้วอิมพอกภายในตัวเอง ตายแล้วไม่ต้องนิมนต์พระมา กุสลา ธมฺมา ยายคนนี้ตายแล้วไปไหนนา ก็ได้ เพราะเรามีบุญมีกุศลเต็มหัวใจเราแล้วจำเป็นอะไรไปหานิมนต์พระมา กุสลา ธมฺมา ดีไม่ดีพระเช่นอย่างหลวงตาบัวนี่ก็ไม่ได้รู้เรื่องรู้อะไร นิมนต์หลวงตาบัวไป กุสลา ธมฺมา ก็จะไปถามว่า กุสลา ธมฺมา ยายนี้ตายแล้วไปไหนนา ก็จะไปอย่างนั้น ไม่เห็นได้เรื่องได้ราว

ให้มันแนในตัวเองซิ กุสลาไม่กุสลาเป็นไร เป็นความแนในตัวเองแล้วตายแล้วติดฝั่งเลย สวรรค์นิพพานมีไว้เพื่อคนมีบุญนั่นเอง นรก เปรต อสุรกาย มีไว้เพื่อคนบาป ใครสร้างบาปกุสลาไม่กุสลาไม่สำคัญ จะต้องได้รับบาป ใครสร้างบุญแล้วกุสลาไม่กุสลาไม่สำคัญ บุญเป็นของผู้นั้น พาไปสู่สถานที่ที่ดีคติที่เหมาะสมโดยทั่วกัน

วันนี้ได้เทศนาว่าการให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วถึงกัน เริ่มต้นตั้งแต่หลวงตาได้ออกปฏิบัติกำจัดกิเลสเรื่อยมา จนเป็นที่พอใจไม่สะทกสะท้าน ในสามแดนโลกธาตุนี้หลวงตาไม่เคยห่วงกับสิ่งใด ไม่ยึดอะไรเป็นที่พึ่งที่เกาะ เป็นแดนสมมุติทั้งนั้น หัวใจที่เรายู่นี้เวลานี้คือแดนวิมุตติหลุดพ้นแล้วโดยประการทั้งปวง เราจึงมาช่วยโลกด้วยความเมตตาสงสารทุกด้านทุกทาง เราไม่ได้มาช่วยโลกด้วยความเดือดร้อนรันทวยในหัวใจของเรา เราสั่งสอนโลกแนะนำสั่งสอนโลกช่วยโลกด้วยความอิมพอ เต็มตื่นภายในบรมสุขที่หัวใจของเราถ่ายเดียวเท่านั้น จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ยึดหลักธรรมที่สั่งสอนในวันนี้ไปประพฤติปฏิบัติกัน ให้เป็นสารคุณขึ้นภายในจิตใจ ไม่อย่างนั้นจะล้มเหลวไปนะ

สรวงของใจไม่มี อะไรไม่มีความหมายนะ ตึกรามบ้านช่องก็ห้องก็หับ มันสำเร็จไปจากอิฐจากปูนจากหินจากทรายแร่ธาตุต่าง ๆ มันก็เป็นอิฐเป็นปูนเป็นหินเป็นทราย สร้างไปก็ร่อยชั้นมันก็เป็นอิฐปูนหินทรายอยู่นั้น ไม่ใช่ที่พึ่งอันแน่นอนเหมือนธรรมภายในใจของเราที่สร้างขึ้นมา ให้พยายามสร้างนี้ขึ้นมาแล้วจะเป็นที่แนใจ

วันนี้การแสดงธรรมก็เห็นว่าสมควรแก่เวลา ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ยึดหลักธรรมที่แสดงไว้ โดยนำตัวของเราเองเป็นผู้มาประกาศ เป็นผู้ยืนยันในธรรมทั้งหลายที่พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้แล้ว และนำออกมาอย่างสด ๆ ร้อน ๆ จากภาคปฏิบัติของเรา ที่รู้เห็นแล้วอย่างไรนำมาสั่งสอนพี่น้องชาวไทย เราแน่ใจว่าไม่มีผิดมีเพี้ยนไปไหน เป็นที่มั่นใจในคำสอนที่สอนไปนี้ทุกชั้นทุกภูมิแห่งธรรม จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ยึดไปเป็นหลักปฏิบัติต่อตัวของเรา ความสุขความเจริญจะมีแก่พี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกัน

การแสดงธรรมวันนี้ก็เห็นว่าสมควรแก่เวลา ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ